

Sygnatura akt VIII C 1383/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

08 marca 2017

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII. Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agata Cieśla

Protokolant: Aleksandra Klepacz

po rozpoznaniu na rozprawie 08 marca 2017 we W.

sprawy z powództwa (...)

przeciwko I. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. obciąża stronę powodową kosztami procesu za I. instancję.

Sygn. akt VIII C 1383/16

UZASADNIENIE

Pozwem z 01 lutego 2016 (...) wniósł o zasądzenie od I. K. kwoty 3.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 11 października 2012 do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według przepisanych i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że pozwana w ramach usługi edukacyjnej świadczonej przez Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii (...), na podstawie umowy z 25 października 2012 była zobowiązana jako doktorantka do wnoszenia opłat semestralnych w terminach określonych w umowie. Decyzją z 26 listopada 2013 pozwana została skreślona z listy doktorantów. Pozwana nie dokonała wpłaty za semestr zimowy, była wzywana do uregulowania tej należności.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VII. Wydział Cywilny wydał 11 marca 2016 przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt VII Nc 774/16), orzekając zgodnie z pozwem (k. 31).

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz obciążenie strony powodowej kosztami procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zarzuciła, że mając na uwadze datę zawarcia przez strony umowy (25 października 2012), żądanie uiszczenia opłaty na dzień 10 października 2012, w którym umowa nie obowiązywała, jest nieuzasadnione, natomiast za kolejne semestry studiów doktoranckich pozwana nie musiała ponosić opłat, ponieważ jak słusznie wskazał pełnomocnik strony powodowej, została skreślona z listy doktorantów. Nadto pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia strony powodowej, powołując się na dwuletni okres przedawnienia wskazany w art. 751 pkt 2 k.c. i art. 160 ust 7 ustawy o szkolnictwie wyższym (k. 41-45).

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa, pismem z 25 stycznia 2017, pottrzymała swoje żądanie co do wysokości roszczenia, wskazując jednocześnie, że omyłkowo w pozwie określiła żądanie odsetek na podstawie § 4 ust. 1 lit. a, podczas gdy powinno być na podstawie § 4 ust. 1 lit. c, wskutek czego wnosi o zasądzenie odsetek od 02 listopada 2012. Odnosząc się do zarzutu przedawnienia strona powodowa wskazała, że w niniejszej sprawie zastosowanie będzie miał dziesięcioletni termin przedawnienia przewidziany w art. 118 k.c.(k. 66).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

25 października 2012 strona powodowa zawarła z pozwaną I. K. umowę o warunkach wnoszenia opłaty za studia niestacjonarne Studia (...).

Zgodnie z postanowieniami łączącej strony umowy pozwana – doktorant zobowiązana była do wniesienia opłaty za studia za pierwszy semestr w terminie 7 dni od zawarcia niniejszej umowy (§ 4 ust. 1 lit. c umowy). Wysokość opłaty za I. semestr w roku akademickim 2012/2013 wynosiła 3.500 zł (§ 3 ust. 1 lit. a umowy).

Umowa została rozwiązana decyzją z 26 listopada 2013, doręczoną pozwanej 16 grudnia 2013, o skreśleniu jej z listy uczestników Niestacjonarnych Studiów (...) z powodu niewywiązywania się z obowiązków wynikających z § 18 Regulaminu.

[dowody:

- umowa nr (...).419.15.2012.ZT o warunkach wnoszenia opłaty za studia niestacjonarne k. 13-14v.,
- decyzja z 26.11.2013 z potwierdzeniem odbioru k. 15-16,
- uchwała nr 31/2012 Senatu (...) z 25.04.2012 w sprawie Regulaminu studiów doktoranckich w UW k. 21-30]

Pismem z 26 października 2015, doręczonym 30 października 2015, strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 3.500 zł tytułem zaległej opłaty za świadczone usługi edukacyjne w roku akademickim 2012/2013 (I semestr) wraz z odsetkami do dnia zapłaty. Pozwanej wyznaczono termin 7 dni do uregulowania należności od daty otrzymania wezwania, wskazując numer rachunku bankowego.

Pozwana nie uregulowała należności.

[dowód

wezwanie do zapłaty z 26.10.2015 k. 17 z potwierdzeniem odbioru k. 19]

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie w oparciu o przedłożone przez strony dowody z dokumentów, których wiarygodności ani rzetelności żadna ze stron nie kwestionowała.

Poza sporem jest, że strony zawarły umowę o warunkach wnoszenia opłaty za studia niestacjonarne. Zgodnie z postanowieniami łączącej strony umowy, zawartej 25 października 2012, pozwana zobowiązana była do wniesienia opłaty za studia za pierwszy semestr w terminie siedmiu dni od zawarcia niniejszej umowy (§ 4 ust. 1 lit. c umowy), to jest do 02 listopada 2012. Wysokość opłaty za studia na rok akademicki 2012/2013 ustalono w § 3 ust. 1 umowy na 3.500 zł za I. semestr.

Pozwana tej opłaty nie uiściła, natomiast skutecznie podniosła zarzut przedawnienia roszczenia strony powodowej, uchylając się tym samym od obowiązku spełnienia świadczenia objętego żądaniem pozwu.

Stosownie bowiem do treści art. 117 § 1 i 2 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu; po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Rozstrzygając w przedmiocie podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia Sąd w pełni podzielił podgląd wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego z 21 października 2015, III CZP 67/15 (OSNC 2016/10/116, www.sn.pl, LEX nr 1814298, Biul.SN 2015/10/8, (...)), zgodnie z którym do przedawnienia roszczenia o opłatę za studia określoną w umowie zawartej na podstawie art. 160 ust. 3 ustawy z 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 164, poz. 1365) w brzmieniu obowiązującym w dniu 01 października 2009 r., **w okresie przed dniem wejścia w życie** ustawy z 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2014 r., poz. 1198), **miał zastosowanie** dziesięcioletni termin przewidziany w art. 118 k.c.

Zaznaczyć należy, iż również pełnomocnik strony powodowej powołał się na treść przytoczonej uchwały, jednakże wnosząc – wbrew jej treści, że termin przedawnienia roszczeń w stosunku do pozwanej wynosi 10 lat, podczas, gdy - jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały, należy podkreślić znaczenie normy intertemporalnej zawartej w art. 32 ustawy z 11 lipca 2014 r., zgodnie z którym art. 160a ust. 7 stosuje się do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, a więc przed dniem 01 października 2014 r.

Zgodnie zatem z treścią art. 160a ust. 7 ustawy z 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U.2016.1842 j.t.) roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem trzech lat.

Z kolei na mocy art. 32 ustawy z 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2014 r., poz. 1198) do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 160a ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Powyższy przepis określa, że roszczenia także z umów o warunkach odpłatności za studia zawartych w trybie normowanym przez uchylony nowelizacją 2014 art. 160 ust. 3 – czyli przed 01 października 2014 r. – przedawniają się z upływem trzech lat, tak jak pozostałe roszczenia tego typu, normowane w dodanym tą nowelizacją art. 160a. (Komentarz do art. 32 ustawy z 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw. Hubert Izdebski, Jan Zieliński. LEX).

Podsumowując, po wejściu w życie ustawy z 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2014 r., poz. 1198), to jest po 01 października 2014, roszczenia z umów w sprawie warunków odpłatności za studia przedawniają się z upływem trzech lat. Tym samym roszczenie strony powodowej, którego termin spełnienia upłynął 02 listopada 2012, mając na względzie datę wniesienia pozwu, to jest 01 lutego 2016, uległo przedawnieniu.

Przedawnieniu uległo również roszczenie o zapłatę odsetek od kwoty objętej żądaniem pozwu. Roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się bowiem najpóźniej z chwilą przedawnienia roszczenia głównego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 maja 2005, V CK 655/04, uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z 26 stycznia 2005, III CZP 42/04).

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia faktyczne i oparte na nich rozważania, powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w pkt I. sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu, zawarte w punkcie II. sentencji wyroku, Sąd oparł na zasadzie wyrażonej w art. 98 k.p.c.